

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian,
i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*),
Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé,
Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marfí, Pere Marfí,
Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Eric Forcada (Catalunya Nord),
Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marqués (Menorca),
Anna Sáez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia),
Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà,
Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala,
Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira,
Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera,
Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent,
Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo,
Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel García,
Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset,
Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi,
Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marqués,
J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montserrat Minobis,
Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané,
Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont,
Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra,
Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo,
Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia,
Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota,
Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i
Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Dijous de la setmana passada, el president del Govern balear, Jaume Matas, que té majoria absoluta, es va reunir amb el secretari general del PSOE balear, i diputat electe al Congrés, Francesc Antich. L'ordre del dia: les inversions del futur executiu socialista de Rodríguez Zapatero a Balears i, més concretament, les que fan referència a les grans infraestructures anunciades per Matas. Segons explicaren, el president illenc va oferir al socialista una mena de "pacte d'estat": renunciaria a construir l'autovia entre Inca i Manacor (a Mallorca), que ha estat la més contestada socialment i que va ser el motiu que va traure al carrer 50.000 ciutadans el 14 de febrer passat, a canvi que el Govern central socialista finance la resta d'infraestructures, per un valor total d'uns 180 milions d'euros.

En principi sembla una actitud nova, dialogant, de Matas. Ho és, i cal congratular-se d'aquest primer efecte del resultat de les eleccions del passat 14 de març. Ara bé, també hi ha quelcom estrany darrere de tanta pressa per voler demostrar la nova actitud. El president Matas, que ha estat ministre, sap perfectament que Antich –tant si finalment és membre del consell de ministres com si no– no pot "negociar" res, en aquests moments. Per raons òbvies: el Govern central no està constituït, no se sap amb certesa qui serà el ministre del ram, i quan tot això estiga clar, llavors caldrà veure quines són les prioritats del nou executiu en inversions i finançament, saber com es modulen i molts més detalls. Queda, doncs, el dubte de si, a més de les ganes de voler demostrar diàleg, no hi ha, també, una estratègia partidista per tal d'esclafar Antich i, per tant, el PSOE en una pinça. Era l'estratègia que seguia, per exemple, el PP de Gabriel Canellas: aïllar els socialistes il·lencs, que quedaven pinçats entre la defensa del Govern de Felipe González i els atacs del Govern de Canellas i del nacionalisme del PSM. D'aquesta manera Canellas practicava el victimisme contra Madrid i es reforçava.

En qualsevol cas, i al marge d'estratègies partidistes, és previsible i desitjable que les relacions entre el Govern balear –del PP– i central –socialista– perden d'una vegada i per sempre aquest condicionant letal de confrontació partidista que les ha caracteritzades històricament. Els perjudicats, sempre, han estat els ciutadans. El mateix es podria dir en el cas del País Valencià. Cal, sens subte, grans acords. Sí, però institucionals. I amb la màxima força política possible, i això significa que no es pot deixar de banda les altres forces representatives en els respectius territoris. Així ha de ser, si de veritat hi ha ganes de crear un nou clima a tot l'estat entre institucions i partits polítics. A banda dels governs català o andalús, també hi ha el valencià o el balear. Són del PP, amb majoria absoluta, però també requereixen, justament per ser de signe contrari al del Govern central, que els nous aires que Zapatero vol imposar es demostren amb acords que beneficien –al marge de les legítimes lluites de partit– el conjunt dels ciutadans.

Aquest és el repte del futur Govern de Zapatero. Haurà de demostrar que ho ha entès. Sobretot a Balears i al País Valencià.

Als nostres lectors

L'assassinat del líder espiritual de Hamàs, el xeic Ahmed Iassín, el passat dilluns 22 de març, per part de l'exèrcit israelià, ha tornat a allunyar les possibilitats d'assolir la pau a la zona. Sense democràcia ni estat de dret és impossible edificar res de positiu. És més, els sectors més radicals i extremistes violents són els que en surten beneficiats, tot i ser minoritaris. El tema de portada ens acosta a aquesta realitat des de l'islam, una religió que sovint és etiquetada de terrorista pels atemptats suïcides. El fonamentalisme violent té noms i cognoms, i causes que l'han fet existir, però ens equivoquem si insistísim a plantejar aquesta fe així i no com el culte de milions de persones (dels quals només un 18% són àrabs) que no té res a veure amb la violència. Probablement a Europa és on pot fer-se més evident que mai aquesta característica de l'islam i de retruc tenir influència a la resta del món musulmà.

Oriol Cortacans, coordinador de "Món"